

<u>13.05.2015г.</u>	№ <u>1-101-2/804</u>
<u>13.05.2015</u>	№ <u>1388/0/18-15</u>
<u>13.05.2015</u>	№ <u>259/2015</u>
<u>13.05.2015</u>	№ <u>805/0/4-15</u>
<u>13.05.2015</u>	№ <u>907/2-14/15</u>
<u>14.05.2015</u>	№ <u>01-11.2/466/15</u>
<u>13.05.2015</u>	№ <u>16-9325/15</u>

Голові Верховної Ради України

В. Гройсману

Шановний Володимире Борисовичу!

У Верховній Раді України 23.04.2015 в першому читанні прийнято проект Закону України "Про державну службу", зареєстрований за № 2490, внесений на розгляд Кабінетом Міністрів України (далі – проект Закону).

Частиною третьою статті 3 проекту Закону передбачається, що дія цього Закону не поширюється, зокрема, на помічників суддів. Статтею 154 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" визначено статус і умови діяльності помічників суддів. Так, статус помічника судді визначається, у тому числі, Законом України "Про державну службу", тобто помічник судді є державним службовцем.

Враховуючи зазначене, пункт 3 частини третьої статті 3 проекту Закону суперечить статті 154 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" та в разі прийняття проекту Закону в цілому як закон, зазначене спричинить колізію правових норм і створить суперечливість застосування таких норм на практиці.

Відповідно до пунктів 35 та 36 Рекомендації CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки в судах має працювати достатня кількість суддів та кваліфікований допоміжний персонал. Для попередження виникнення та зменшення надмірного робочого навантаження в судах потрібно вжити необхідних заходів для забезпечення незалежності судової влади, щоб передати вирішення несудових питань іншим особам із відповідною кваліфікацією.

Помічник судді, що передбачено Законом України "Про судоустрій і статус суддів", здійснює ті функції, які з огляду на статтю 154 цього закону покликані сприяти в реалізації суддею своїх обов'язків, передбачених Конституцією та законами України. Таким чином, обсяг і характер роботи помічника судді не може виходити за межі реалізації суддею державної влади шляхом здійснення ним правосуддя.

Ненадання статусу державних службовців помічникам суддів, як це передбачено пунктом 9 частини третьої статті 3 проекту Закону, призведе до того, що дія Закону України "Про запобігання корупції" не поширюватиметься на цю категорію осіб і дозволить їм уникати, зокрема, обов'язку, передбаченого пунктом 11 частини першої статті 8 проекту Закону, що не можна визнати правильним. Відсутність спеціального закону, яким би передбачався статус таких осіб, призведе не тільки до зниження ефективності дії Закону України "Про запобігання корупції", а й до повної відсутності законодавчих норм, якими б визначався правовий статус помічника судді.

Ураховуючи наведене, вважаємо законодавчу пропозицію щодо виведення зі сфери дії Закону України "Про державну службу" помічників суддів необґрунтованою.

Абзацом другим частини першої статті 147 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" визначено розмір посадового окладу працівника апарату суду. Зазначену норму чинного Закону України "Про судоустрій і статус суддів" пропонується виключити (підпункт 7 пункту 4 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення" проекту Закону), що, на наш погляд, суперечить статті 22 Конституції України, якою передбачено недопущення звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів. Аналогічна норма міститься в статті 64 Основного Закону України, що конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Випадки обмеження та звуження змісту й обсягу прав і свобод людини неодноразово були предметом розгляду Конституційного Суду України. Так, у Рішенні Конституційного Суду України від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005 встановлено, що звуження змісту та обсягу прав і свобод є їх обмеженням. Загальновизнаним є правило, згідно з яким сутність змісту основного права в жодному разі не може бути порушена (абзац четвертий пункту 5.2 мотивувальної частини зазначеного Рішення Конституційного Суду України).

Враховуючи зазначене, органи судової влади категорично заперечують стосовно виключення підпунктом 7 пункту 4 розділу X Прикінцеві та перехідні положення проекту Закону абзацу другого частини першої статті 147 Закону України "Про судоустрій і статус суддів".

На підставі викладеного вище, переконливо просимо Вас, шановний Володимире Борисовичу, підтримати позицію судової влади та врахувати пропозиції і зауваження до проекту Закону, спрямовані на захист гарантованих державою прав працівників апаратів судів.

З повагою

Голова
Конституційного
Суду України

Ю. Баулін

Голова Верховного
Суду України

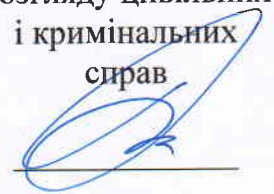
Я. Романюк

В. о. Голови Ради
суддів України

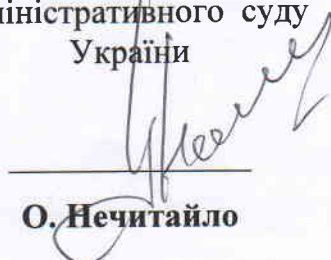
М. Новіков

Голова Вищого
спеціалізованого
суду України з
розгляду цивільних
і кримінальних
справ

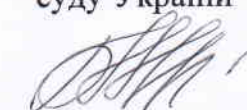
Б. Гулько

Голова Вищого
адміністративного суду
України

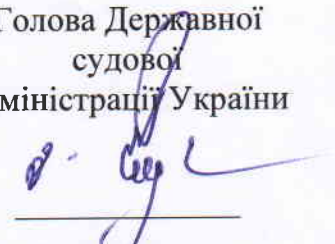
О. Нечитайло

Голова Вищого
господарського
суду України

Б. Львов

Голова Державної
судової
адміністрації України

З. Холоднюк